

ה"ת 28859/03/22 - תמיר פוקרויסקי נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 28859-03-22 פוקרויסקי נ' משטרת ישראל - תחנת זבולון
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופטת אלוז זעוררה-עבדאלחלים
מבקש	תמיר פוקרויסקי
נגד	
משיבה	משטרת ישראל - תחנת זבולון

החלטה

1. לפניי בקשה להחזרת תפוסים (להלן: "**הבקשה**") וזאת בהתאם לסעיף 34 ו- 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט - 1969 (להלן: "**הפקודה**").
2. הצדדים מסכימים כי בתאריך 16.8.2021 בוצע חיפוש בחצריו של המבקש במהלכו נתפסו אצלו שני מכשירי טלפון ניידים וכסף מסומן בסך 30,700 ₪ (להלן: "**התפוסים**") וסמים שלא לצריכה עצמית במשקל כולל של 765.92 מסוג קנבוס.
3. המבקש טען בבקשה כי ממועד החיפוש והתפיסה עברו 180 ימים ומאחר ואין צו שיפוטי המאפשר למשיבה את המשך החזקת התפוסים, יש להשיבם לידו.
4. ביום 22.3.2022 התקיים דיון לפניי בו נשמעו טענות הצדדים. נציג המשיבה הגיש לעיון בית המשפט את תיק החקירה וטען כי אין התנגדות להשבת הפלאפונים אך המשיבה מתנגדת להשבת הכספים מן הנימוק כי החקירה טרם הושלמה ותיק החקירה עבר לעיון התביעות.
5. ב"כ המבקש טען כי החזקת המשטרה בתפוסים אינה חוקית משלא הוגשה בקשה מתאימה למתן צו במועדים הקבועים בדיון. הנ"ל הפנה לבש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל (22.5.2000) וציין כי לא ניתן לראות בהתנגדות המשיבה לבקשה כבקשה להארכת מועד. נציג המבקשת השיב כי הוא מעלה בקשה בעל פה במעמד הדיון ומבקש כי בית המשפט יורה על מתן צו מתאים במעמד הדיון "להארכת מועד". תיק החקירה הופקד בידי בית המשפט.

6. בסיום הדין ובהסכמת הצדדים ניתנה הוראה למשיבה להשיב את הפלאפונים לידי המבקש. באשר לסכום הכסף הוסכם כי בית המשפט יתן החלטה לאחר עיון בתיק החקירה.

דין והכרעה:

7. לאחר שעיינתי בתיקי החקירה ושמעתי טענות הצדדים, שוכנעתי כי דין הבקשה להשבת התפוסים להתקבל.
8. סמכותה של משטרת ישראל לתפוס חפצים, מוסדרת בהוראות סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **"הפקודה"**). סמכות זו משתרעת על מגוון עילות ובהן על חפץ **"שעשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה"**, או כי **"באותו חפץ נעברה...עבירה"**.
9. המקור לסמכות שמירת התפוסים מצוי בסעיף 33 לפקודה הקובע כי:
- "נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט"**.
10. המקור לסמכות לשחרור התפוסים מצוי בסעיף 34 לפקודה הקובע כי:
- "על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח מישנה או בדרגה גבוהה מזו, דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט השלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת, כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו"**.
11. סעיף 35 לפקודה קובע כי:
- "אם בתוך שישה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש כתב אישום בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית המשפט השלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבע"**.
12. שיקול דעת בית המשפט בעניין השבת תפוס והתנאים שבהם יש לעשות שימוש בשחרור התפוסים הובאו בבש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מ"י** (12.03.06). בית המשפט הדגיש את חשיבות זכות הקניין והאיזון הנדרש על מנת להגן על זכות זו. יפים בעניין זה דברי בית המשפט (כב' השו' פרוקצ'יה):

"בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקניין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות. שיקולי האיזון הנדרשים לעניין פגיעה בחירות האישית של נחקר

או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הקניין, בשל עוצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במדרג זכויות האדם. עם זאת, קווי הבחינה ומסגרת הניתוח החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת ביסוד חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכושו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לעניין מעצר אדם, וכך הוא לעניין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע (בש"פ 537/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(3) 355, 405, 427-8; דנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(4) 589, 649).

13. ההלכה הפסוקה קבעה כי גם אם קיימת סמכות לתפיסת חפץ, לא בכל מקרה קיימת עילה המחייבת החזקת החפץ בידי הרשות בטרם נסתיימו ההליכים המשפטיים ויש לאזן בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המשטרה ביחס לחפץ, לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו ובכלל זה זכות הקניין.

14. בענייננו, לא הוגש כתב אישום כנגד המבקש ו/או כל בקשה להארכת מועד להחזקת התפוסים מעבר לתקופה המותרת על פי הוראות החוק חרף העובדה כי המועד הקבוע בדיון של שישה חודשים חולף זה מכבר. המשיבה לא הצביעה על כל נימוק המסביר את הימנעותה מהגשת בקשה מנומקת שכזו. בית המשפט אינו סבורה כי טענה בעל פה של נציג המבקשת במעמד הדיון אשר מועלית ללא נימוקים מהווה תחליף להגשת בקשה מתאימה על פי הוראות הדיון.

15. עוד, ומעיון בתיק החקירה עולה כי פעולות החקירה אשר בוצעו בתיק, בוצעו עד 25.8.2021 ולאחר מכן פעולה בודדת טכנית ביום 12.9.21. פעולות החקירה חודשו רק לאחר הגשת הבקשה שלפני להשבת תפוס, אשר הוגשה ביום 14.3.2022 (שעה 09:49). בהתאם באותו יום, בוצעו שלוש פעולות חקירה טכניות אשר סומנו על ידי א1 - א3 ופעולה מהותית אחת אשר סומנה א4.

16. טענה כללית כי התיק הועבר לעיון מחלקת תביעות, איננה מלמדת על צפי להגשת כתב האישום במיוחד כאשר אין ביטוי בתוך תיק החקירה כי התיק אכן בליווי מחלקת תביעות או כי יש כוונה להגיש כתב אישום ובגין איזה עבירה. משלא נקטה המשיבה בשום פעולה על מנת להמשיך את החקירה בקצב הנדרש או על מנת לקבל אישור בית המשפט להמשך החזקת התפוסים, תוצרי החיפוש מושא הבקשה - יש להשיב לידי המבקש את התפוסים כמבוקש.

17. לסיכום - לאחר שעיינתי בתיק החקירה, ולאור הנימוקים המובאים לעיל אני מקבלת את הבקשה.

18. המשיבה תשיב את התפוסים (מכשירי הטלפון נשוא הבקשה) וסכום של ₪ 30,700 כמבוקש.

אין צו להוצאות.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

נציג המשיבה יסור למזכירות בית המשפט לצורך קבלת תיק החקירה לידו בהקדם.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.